

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTA OFICIALA A EPISCOPIEI ARADULUI

Redacția și Administrația
ARAD, STR. EMINESCU 18

APARE DUMINECA
Redactor: Pr. Ilarion V. Felea

ABONAMENTE:
Pentru 1 an 300 Lei; 6 luni 150 Lei

Institutul Biblic

Precum se știe, încă din luna Iunie 1940, Sfântul Sinod a luat conducerea Institutului Biblic dela Consiliul Central Bisericesc asupra sa, potrivit Art. III. alin. f. din Legea pentru Organizarea Bisericii din 1925.

Cu conducerea acestei instituții înalte bisericesti, Sfântul Sinod a însărcinat un comitet prezidat de P. Sf. Sa Arhiereul Eugeniu Suceveanul.

Timp de un an s'a lucrat pornind cu bani de împrumut, fiindcă Institutul nu dispunea de fonduri. Rezultatele unei munci bineorganizate însă încep să-și dea roadele binefăcătoare, așa că Institutul Biblic azi poate să-și îndeplinească adevăratul său rol de *propagandă religioasă* în toată Țara. Cunoscând conducerea acestei instituții, că îndeosebi obiectele de cult și cele religioase (sfinte vase, candelă, cădelnițe, sfeșnice, prapori, policandre, cruci, icoane etc.) în majoritatea cazurilor sunt făcute și exploatate de oameni străini de neamul și credința noastră, cea dintâi lucrare a Institutului a fost scoaterea acestora din mâna celor neche-mați.

S'a înființat deci în primul rând un atelier de obiecte bisericesti care până în prezent are gata câteva zeci de mii de cruciulițe și ico-nițe mici în preț de propagandă. În prezent se lucrează la executarea de ico-nițe în format mai mare și se fac tot felul de reparațiuni la toate obiectele de cult (aurite, argintate, nichelate etc.) prin meseriași pricepuți și specializați în materie.

Preocuparea de căpetenie a Institutului Biblic rămâne însă tipărirea cărților de conținut teologic și religios-moral pentru edificarea și întărirea sufletească a poporului de jos, eliminând produsele scoase și răspândite în trecut de oamenii fără răspundere morală și numai cu interes de comercializare și de cele mai multe ori cu greșeli teologice și erori dogmatice.

Astfel s'a pus numai de cât sub tipar

Noul Testament — textul I. P. S. S. Patriarhului Nicodim — care lucrare va apare în curând legată în pânză și carton flexibil pe un preț mai ieftin ca și cel vândut de „Societatea biblică britanică“.

Tot sub tipar se află și *Cartea de rugăciuni* revăzută și îmbogățită.

Autorul preot D. Fecioru, care din lipsă de fonduri nu mai poate continua lucrarea începută „*Izvoarele Ortodoxiei*“, a predat editura pentru viitor Institutului Biblic, așa că această operă, atât de necesară pentru orientarea ortodoxiei noastre românești, se va continua împreună cu alte lucrări patristice, teologice și religioase-morale ce vor apare.

Instituția a deschis și o mare librărie teologică (Piața 6 Septembrie, Bd. Regina Maria 12) unde pe lângă produsele proprii vor fi luate în comision toate cărțile teologice și de cuprins religios-moral apărute în întreaga țară, ca astfel clerul să știe unde poate găsi lucrările ce-l interesează.

Datorită muncii organizate ce se face azi la Institutul Biblic, apare și *Buletinul bibliografic*, ce se va trimite încurând fiecărui preot din țară, spre a se putea orienta în literatura noastră bisericască și religioasă.

Institutul dă o deosebită atențiune literaturii de popularizare a studiilor teologice și a broșurilor de cuprins religios-moral, așa că și până când va edita însăși această comoară de bine obștesc, comitetul ia în comision dela diferite autorități bisericesti broșurile mici, găsite cu cuprins potrivit spre a fi răspândite.

În Eparhia Ungro-Vlahiei s'au trimis în cursul acestui an de activitate a Institutului, fiecărui preot direct, câteva sute de mii de asemenea broșuri spre colportare în masele mari populare, ca după vânzare, sumele încasate să se verse la centru prin Protoierii respective.

Institutul Biblic va putea în viitor să-și aducă aportul său cuvenit colaborând cu toate Eparhiile din Țară, ca astfel atât produsele

atelierului cât și tipărițiile să fie scoase în tiraj mare și deci cât mai ieftine, dând posibilitatea de a fi folosite cât mai intens. Ne asociem cu tot dragul la strădaniile binecuvântate ale P. Sințitului Eugeniu Suceveanu și invităm preoțimea noastră să colaboreze în viitor cu Institutul Biblic atât în privința produselor ieșite din atelierele sale bine înzestrate, cât și ale celor scoase de sub tiparnițele sale ori colportate prin acest institut central de propagandă deplin ortodoxă.

Prot. Caius Turicu

Profetism neotestamentar

Există un sens profetic al preoției, a spus P. S. Sa Păr. Episcop Andrei studenților teologi absolvenți din acest an. Niciodată, ca în zilele noastre, nu s'a cerut mai mult accentuată această latură, profetică, a preoției.

Preoții Vechiului Testament erau persoane alese din mijlocul poporului, indiferent de starea socială, pentru a vesti acestui popor depărtat de Dumnezeu, voia Lui cea sfântă. „Proorocul e glas ce vorbește în numele lui Dumnezeu, mână ce scrie tot ce-i insufflă Dumnezeu, sol mânat de Dumnezeu să-i dea de știre celui ce s'a abătut din drum, celui ce și-a uitat de învoială, celui ce nu stă de veghe. El vede cu inima în mânie, dar cu ochiul limpede, răul ce domnește astăzi, osânda ce va veni mâne, împărăția fericită ce-i va urma osândeii și pocăinții“ (Papini: Vieța lui Iisus, p. 70).

În jurul acestor trei momente se desfășură întreaga lui activitate: vede și constată răul care stăpânește inimile oamenilor și lumea întreagă, îl doare, îl strigă dela toate răspântiile și pe toate căile, apoi amenință cu osânda care vine negreșit, ca o urmare firească a fărădelegii, îndeamnă la căință sinceră și, în fine, mângăie în nenorociri cu făgăduința împărăției fericite care va urma osândeii. Toți proorocii au avut această sfântă misiune. Iar Iisus Hristos, cel din urmă și cel mai mare prooroc; a arătat omenirii de totdeauna, voia lui Dumnezeu, în toată limpezimea ei. Cei cu cari s'a făgăduit a fi până la sfârșitul veacurilor, preoții legiuitori, moștenitori ai întregii Lui dregătorii, sunt și trebuie să fie, preoții Noului Testament.

Există deci un profetism neotestamentar. Cum trebuie să înțelegem acest profetism? Deschizând cartea proorociei lui Iezechiel, găsim două capitole de rară frumusețe. Unul (cap. 3) cuprinzând vedenia proorocului, celălalt (cap. 33) cuprinzând datoriile dregătoriei proorocești.

Iată ce se spune în aceste locuri: „Fiul omului, iată te-am pus străjer casei lui Israel; vei asculta cuvântul ce-mi va ieși din gură și-i vei deștepta ca din partea mea“ (cap. 3 v. 17).

Străjerul „văzând sabia venind asupra țării va trâmbița din trâmbiță și va prevesti poporul; de va auzi cineva sunetul trâmbiței, dar nu se va păzi, când va veni sabia și-l va prinde, sângele aceluia va fi asupra capului său... Dacă însă, străjerul a văzut sabia venind și nu a sunat din trâmbiță și poporul n'a fost prevestit, atunci când va veni sabia și va ridica viața cuiva, acela s'a răpit pentru păcatele lui, dar sângele lui îl voiu cere din mâna străjerului“ (cap. 33 v. 3, 4 și 6).

Iată, pe scurt, datoria străjerului pus să păzească poporul lui Dumnezeu. În lumina ei vedem îndatoririle preotului profet al Legii celui noi. El nu e om de rând, nici dregătorul lui nu e dela oameni ci dela Dumnezeu care l-a chemat la slujba preoției și în fața căruia va și da socoteala lucrului său. În această calitate, preotul trebuie să vadă întotdeauna sabia care amenință turma lui. Nimeni ca el nu cunoaște poporul cu toate păcatele și virtuțile lui. Înmulțirea fărădelegilor, desfrânarea și depărtarea de Domnul, sunt semne că o mare nenorocire îi așteaptă turma. Aceasta el trebuie s'o prevadă, s'o simtă prin harul dumnezeesc ce este asupra lui, din trăirea necurmată și netulburată cu duhul în comuniune cu Iisus.

Văzând sabia ce se apropie, el „va suna din trâmbiță și va da de știre poporului“. Într'adevăr, trâmbița cuvântului prețesc se pare că a lipsit de multe ori din viața popoarelor, când acestea alergau spre prăpastie. Dacă ea ar răsuna întotdeauna, cu toată tăria și chiar cu toată asprimea, la vremea convenită, multe căderi s'ar înlătura, multe păcate s'ar împiedeca.

Primejdia care amenință trebuie vestită poporului indiferent dacă el va asculta sau nu, chemarea. „Fiindcă a auzit glasul trâmbiței și nu s'a păzit, sângele lui va fi asupra lui, iar cel ce va păzi își va mântui viața sa“ (v. 5).

Dar dacă poporul n'a fost prevenit asupra primejdiei și sabia venind, a ridicat viața cuiva, „sângele lui se va cere din mâna străjerului“.

Grozavă amenințare! Ce vei răspunde tu străjer al lui Hristos, pus să păstorești turma cea răscumpărată de El, prin scump sângele Său, când ți se va cere socoteala pentru oile pierdute prin negrija ta? Cu ce vei scuza lipsa ta dela propovăduire, dela vestirea primejdiei care ți-a răpit fie și numai o oaie?...

Poate că nu te vor asculta. Pentru propovăduirea ta vei fi batjocorit sau vei suferi chiar moarte. Bucură-te, profetule al Noului Testament!

Ești pe urmele celui ucis între templu și altar, ale celui aruncat în mare, sau ale Celui ucis pe cruce! Cetele mucenicilor te vor primi cu bucurie în rândurile lor și cununa lui Pavel îți va împodobi fruntea. Dar, propovăduște! Cu timp și fără timp. Nu-ți pese că lumea va veni la tine „ca la o adunare de petrecere,” că te va asculta „ca pe un cântăreț cu glas frumos, care cântă bine și-i face să petreacă” (Iezech. 33,32), că nu vor împlini nimic din ce le spui. Dumnezeu, care te-a trimis, la vreme potrivită va împlini proorocia, iar când se va împlini „atunci vor cunoaște că a fost în mijlocul lor un prooroc”.

A dat nenorocirea peste turmă, proorocule al Legii noi, arată tuturor că nenorocirea ivită e urmarea firească a multelor fărădelegi. Mângăie poporul. Insoțește-l în exilul suferințelor lui, îndură-le cu el, întocmai ca și oarecând proorocii nefericitului Israel din robia babilonică. Arată-le împărăția fericirii care va urma, prin căință sinceră, acestui timp de osândă.

Altfel, rămânând nepăsător în fața nenorocirilor poporului, nevestindu-l la timp și neîndurându-le cu el, te așteaptă pedeapsa neiertătoare care ți se va da atunci când ți se va cere socoteală de fiecare suflet căzut prin nepurtarea ta de grijă...

Iată, în lumina textelor proorociei lui Iezehiil tălmăcirea îndatoririlor preotului creștin, profet al Noului Testament. În acest sens a definit P. S. Sa Păr. Episcop Andrei sensul profetic al preoției moderne în fața tinerilor absolvenți și tot în acest sens P. S. Sa Episcopul Nicolae al Orăștii a numit Școala noastră teologică: „Școala profetică neotestamentară dela granița de vest a țării”.

Diacon **Gheorghe Lițiu**

Sumarele

Sesiunii ordinare a Adunării Eparhiale din anul 1941

ȘEDINȚA I - a

ținută la 18 Mai 1941, ora 13, în sala festivă a Academiei Teologice ort. rom. din Arad.

Președinte: P. S. S. Părintele Episcop *Dr. Andrei Magieru*.

Secretar: *Dr. Ilarion V. Felea*.

1. Sesiunea ordinară din anul 1941 a Adunării Eparhiale din Episcopia ort. rom. a Aradului, convocată de P. S. S. Părintele Episcop *Dr. Andrei Magieru*, prin adresa Nr. 2137/1941 (Anexa A) pe ziua de 18 Mai 1941, s'a deschis cu următoarea solemnitate:

La ora 9:45 minute s'a celebrat în biserică Catedrală Sf. Liturghie — la care a predicat P. S. S. Părintele Episcop, tălmăcind versetul biblic: „Duh este Dumnezeu și cei ce se închină lui, trebuie să i se închine cu duhul și cu adevărul” (Ioan 4, 24) — și Chemarea Duhului Sfânt, la care au asistat Onorații membri ai Adunării Eparhiale.

2. La ora 13 membrii Adunării Eparhiale, s'au întrunit în sala festivă a Academiei Teologice, anume destinată pentru ținerea ședințelor.

3. Membrii prezenți ai Adunării Eparhiale aleg din sânul lor o comisiune, alcătuită din deputații: P. C. prot. Traian Cibian și dnii: Dr. Adam Iancu și Dr. Emil Micloși, care — în conformitate cu tradiția — invită pe P. S. S. Părintele Episcop Andrei, la ședințele Adunării Eparhiale.

4. P. S. S. Părintele Episcop *Dr. Andrei Magieru*, prezentându-se în sala Adunării Eparhiale și ocupând scaunul presidial, rostește următoarea cuvântare (publicată în „Biserica și Școala” Nr. 21/1941).

Adunarea primește cuvântarea Prea Sfinției Sale cu aplauze și aclamații.

5. P. S. S. Părintele Episcop Andrei designează de secretar general al Adunării Eparhiale, în lipsa P. C. S. Părintelui *Dr. Nicolae Popovici*, pe Sf. Sa Părintele *Dr. Ilarion V. Felea*.

Adunarea aprobă.

6. La ordinul Înaltului Presidiu, se face apelul nominal al deputaților eparhiali, și se constată că sunt prezenți următorii: 1. Prot. Adamovici Aurel, 2. Dr. Alămoreanu Ioan, 3. Prot. Andru Gherasim, 4. Pr. Ardelean Ioan, 5. Dr. Babuția Teodor, 6. Dr. Beleş Eugen, 7. Boariu Ștefan, 8. Prot. Bogdan Ștefan, 9. Dr. Boțioc Alexa, 10. Prot. Cibian Traian, 11. Cioban Dimitrie, 12. Prot. Codreanu Florea, 13. Dr. Costina Traian, 14. Dr. Covaciu Sever, 15. Crișan Ascaniu, 16. Dr. Crișan Aurel, 17. Dârlea Pavel, 18. Dorca Savu, 19. Ing. Eșanu Vladimir, 20. Dr. Faur Petru, 21. Pr. Dr. Felea Ilarion, 22. Prot. Givulescu Procopiu, 23. Dr. Iancu Adam, 24. Dr. Iancu Cornel, 25. Igrășan Lazar, 26. Ispas Ioan, 27. Dr. Ispravnic Sever sen., 28. Dr. Ispravnic Sever iun., 29. Dr. Lazar Aurel, 30. Prot. Lazar Constantin, 31. Dr. Lepa Caius, 32. Prot. Lungu Ștefan, 33. Dr. Lu-

paș Octavian, 34. Dr. Luțai Cornel, 35. Magier Traian, 36. Prot. Magieru Cornel, 37. Dr. Marșieu Iustin, 38. Prot. Marșieu Petru, 39. Dr. Mărcuș Mihai, 40. Dr. Micloși Emil, 41. Pr. Monția Iustin, 42. Dr. Pescariu Ioan, 43. Pr. Popescu Ioan, 44. Dr. Radu Cornel, 45. Secula Axente, 46. Prot. Seculin Sava, 47. Dr. Siiartău Pavel, 48. Pr. Ștefea Sabin, 49. Dr. Stoinescu Alexandru, 50. Ing. Streza Andrei, 51. Prot. Turicu Caius, 52. Gen. Vlad Alexandru.

Absenți: 1. Adam Nicolae, 2. Dr. Iva Pavel, 3. Petruțiu Aron, 4. Dr. Popovici Nicolae, 5. Dr. Sârbu Gheorghe, 6. Amos Turucu și 7. Vuia Tiberiu.

Fiind prezenți 52 deputați și absenți 7, P. S. S. Părintele Episcop constată că Adunarea este în număr legal pentru a aduce hotărâri valide.

7. Secretarul general anunță că au intrat cereri de concediu dela următorii deputați eparhiali: 1. Dr. Nicolae Popovici, 2. Dr. Gheorghe Sârbu, 3. Aron Petruțiu, 4. Amos Turucu și 5. Tiberiu Vuia.

Adunarea Eparhială le aprobă.

8. Se prezintă următoarele acte intrate la Adunarea Eparhială:

I. Raportul general al Consiliului Eparhial Nr. 2405/1941, despre activitatea secțiilor unite ale Consiliului Eparhial pe anul 1940;

Raportul special al Consiliului Eparhial plenar ad. Nr. 2405/1941, A. referitor la rectificarea clasificării parohiilor pe un nou ciclu de 5 ani, B. despre activitatea comisiunilor delegate de Adunările Eparhiale din Arad și Timișoara pentru împărțirea averii comune între aceste două Eparhii și C. pentru amânarea împărțirii averii comune cu Eparhia Timișoarei.

Se dau toate spre studiu și referare *Comisiei de organizare* alcătuită din următorii membri *ordinari*: 1. Prot. Procopiu Givulescu, 2. Prot. Constantin Lazar, 3. Dr. Sever Ispravnic senior, 4. Dr. Cornel Iancu, 5. Dr. Iustin Marșieu, 6. Dr. Aurel Crișan.

Supleanți: 1. Prot. Ștefan Bogdan, 2. Dr. Alexandru Stoinescu, 3. Dr. Emil Micloși.

II. Raportul general al Consiliului Eparhial secția adm. bisericească Nr. 2406/1941, despre activitatea din anul 1940.

Se predă spre studiu și referare *Comisiei bisericești* alcătuită din următorii

membri *ordinari*: 1. Prot. Florea Codreanu, 2. Prot. Ștefan Lungu, 3. Gral Alexandru Vlad, 4. Dr. Eugen Beleş, 5. Dr. Alexa Boțioc, 6. Dr. Cornel Luțai.

Supleanți: 1. Pr. Ioan Popescu, 2. Lazar Igrășan și 3. Dr. Adam Iancu.

III. Raportul general al Consiliului Eparhial secția culturală Nr. 2550/1941, despre activitatea din anul 1940/41.

Se predă spre studiu și referare *Comisiei culturale* alcătuită din următorii membri *ordinari*: 1. Prot. Gherasim Andru, 2. Dr. Ilarion Felea, 3. Ascaniu Crișan, 4. Pavel Dârlea, 5. Dr. Cornel Radu, 6. Dr. Caius Lepa.

Supleanți: 1. Pr. Sabin Ștefea, 2. Dr. Teodor Babuția, 3. Tiberiu Vuia.

IV. Raportul general al Consiliului Eparhial secția economică Nr. 2334/1941, despre activitatea din anul 1940/41;

Raportul special al Consiliului Eparhial secția economică Nr. 2359/1941, cu proiectul de buget al Consiliului Eparhial pe anul 1941/42;

Raportul special al Consiliului Eparhial secția economică Nr. 2425/1941, cu gestiunea Academiei Teologice pe anul 1939/40;

Raportul special al Consiliului Eparhial secția economică Nr. 2423/1941, cu proiectul de buget al Academiei Teologice pe anul 1940/41;

Raportul special al Consiliului Eparhial secția economică Nr. 2426/1941, cu gestiunea Internatului de fete, pe anul 1939/40;

Raportul special al Consiliului Eparhial secția economică Nr. 2424/1941, cu proiectul de buget al Mănăstirii H. Bodrog, pe anul 1940/41;

Raportul special al Consiliului Eparhial secția economică Nr. 2333/1941, despre gestiunea *Fondului Eparhial preoțesc* și a *Fondului preoțesc comun cu Oradea*, pe anul 1940/41;

Raportul special al Consiliului Eparhial secția economică Nr. 2174/1941, cu darea de seamă asupra fondurilor și fundațiilor eparhiale pe anul 1940/41.

Se dau toate spre studiu și referare *Comisiei economice*, alcătuită din următorii membri *ordinari*: 1. Prot. Petru Marșieu, 2. Prot. Aurel Adamovici, 3. Dr. Mihai Mărcuș, 4. Axente Secula, 5. Dr. Gheorghe Sârbu, 6. Aron Petruțiu.

Supleanți: 1. Pr. Iustin Monția, 2. Nicolae Adam, 3 Amos Turucu.

9. Inaltul Presidiu invită Comisiile să se constituiască, potrivit art. 83 din Regulament, sub președinția celui mai în vârstă membru cleric din sânul lor și să-și aleagă câte un raportor dintre membri mireni, care își vor prezenta rapoartele în proxima ședință a Adunării.

10. Terminându-se ordinea de zi a ședinței prezente, Inaltul Presidiu anunță că ședința următoare se va ține Luni în 19 Mai 1941, la orele 9 $\frac{1}{2}$, în acelaș local, când se vor pune la ordinea zilei:

Rapoartele secțiunilor Adunării Eparhiale.

Ședința se ridică la ora 13.45 minute.

Acest proces-verbal s'a cetit și verificat în ședința a II-a a Adunării Eparhiale, ținută în 19 Mai 1941, la ora 9 $\frac{1}{2}$.

Președinte:

ss. *Andrei*

Episcop

Secretar:

ss. *Ilarion Felea*

Despre ce să predicăm ?

În **Duminica VII. după Rusalii**, 27 Iulie 1941, să predicăm despre **nădejdea creștină**.

Prin trei virtuți Dumnezeu leagă sufletul omenesc de Dânsul, prin: **credința, nădejdea și iubirea** creștină. Cine are aceste 3 **daruri dumnezești** acela are **simțul ceresc** (I. Cor. 2 v. 15; Colos. 3 v. 1—3); cel lipsit de ele este prada **simțului pământesc** (Mt. 6 v. 31—32; I. Cor. 2 v. 14; Iuda v. 19).

Nădejdea este firul de aur ce leagă credința noastră de obiectul ei. Nădejdea stă la temelia vieții. Fără ea viața nu ar putea fi trăită. Ea veghează la leagănul copilului nou-născut, pe care nădejdea părinților îl însoțește în viață, și străjuiește la căpătâiul mortului ce pleacă în cealaltă viață. Ea dă avânt și curaj tinereței, însoțește pe soldat pe câmpul de luptă, petrece lângă cel din închisoare, întărește pe cel bolnav și ne ajută să suferim toate. Nădejdea face toate acestea ținându-ne înainte aprinsă candelă **mântuirii**. Vedem de aci că Evanghelia lui Hristos este **puterea lui Dumnezeu** dată sufletului credincios (Rom. 1 v. 16). Celce nădăjduiește vede viitorul în prezent (Rom. 8 v. 24) și gustă binefacerile lui. Numai în iad nu mai înflorește nădejdea.

Nădejdea creștină nu are ca obiect viața aceasta, nici bunurile pământești trecătoare, ci cerul cu cele viitoare. Ca o **ancoră** tare, ea leagă corabia vieții noastre de **Dumnezeu**, stânca cea tare și în El își află reazimul. Cu 2 brațe nădejdea se leagă de Dumnezeu: a) **încredere**: în El ca Tată

iubitor și b) **așteptarea** celor făgăduite de El. Iuși Dumnezeu ne învață prin Fiul Său ce să cerem („Tatăl nostru”; Mt. 6 v. 9—13). Până la împlinire, avem ca cheazășie **făgăduințele** Lui (Mt. 7 v. 7—8; Rom. 15 v. 8).

Încrederea în Dumnezeu izvorește din: raportul nostru de **fii** adoptivi față de **Tatăl** ceresc (In. 1 v. 12; Rom. 8 v. 15); **bunătatea** Lui (Mt. 5 v. 45); **dragostea** Lui (In. 3 v. 16); **milostivirea** Lui (Iac. 5 v. 11); **indulgrăbdarea** Lui (II. Petru 3 v. 9); și **atotputernicia** Lui (Rom. 4 v. 21). Celce se încrede în El se aseamănă cu acela care-și așteaptă domnul, ca îndată să-i deschidă (Lc. 12 v. 36); și cu plugarul ce așteaptă roada (Iac 5 v. 7). Unul ca acesta are pe Dumnezeu în toate socotelile sale.

Făgăduințele făcute nouă de Dumnezeu, și întărite de Hristos (Rom. 15 v. 8) sunt: a) **în această viață**: iertarea păcatelor (Mt. 6 v. 14; 12 v. 31); pace cu El prin Iisus Hristos (Rom. 5 v. 1); ajutor și nepărăsire (Evr. 13 v. 5); ascultarea cererilor (In. 14 v. 13); b) **după moarte**: mântuirea (Rom. 10 v. 9; Efes. 2 v. 8); slăvita înviere (In. 6 v. 39—40; Rom. 8 v. 11, 23; I. Cor. 15 v. 42; Filip. 3 v. 20—21); izbăvirea de osândă (In. 3 v. 18; Rom. 8 v. 1); moștenirea împărăției Lui (Rom. 8 v. 17; Evr. 6 v. 17); slavă vecinică (I. Petru 5 v. 1; II. Tim. 2 v. 10); bunuri negrăite (I. Cor. 2 v. 9); unirea cu El (In. 12 v. 26, 32); fericire și viață vecinică (I. Tim. 4 v. 8; Tit. 1 v. 2; 3 v. 7; I. In. 2 v. 25). Creștinul ține mărturisirea nădejzii ca neclintire, știind că credincios este cel ce a făgăduit (Evr. 10 v. 23). Numai nădejdea cea **neclintită** ca a lui Avraam (Rom. 4 v. 20—21), ce ține **până la sfârșit** (Evr. 3 v. 6), aduce roade.

Nădejdea creștină își produce **roadele** binefăcătoare acum în această viață: a) **Bucuria** cea negrăită în Domnul (Filip. 3 v. 1; I. Petru 1 v. 8); pe care nimic nu ni-o poate răpi (In. 16 v. 22). Ea izvorește din conștiința împăcării cu Dumnezeu, fiind liniștită în privința sorții viitoare (Rom. 5 v. 1). Ceice nu au această bucurie, se turbură și se **intristează** în privința celor viitoare (I. Tess. 4 v. 13). b) **Răbdarea** e a doua dovadă a nădejzii în Dumnezeu. Nici o primejdie, nici o suferință, nu turbură nădejdea inimii ancorate în El. Dreptul Iov rămâne pilda cea mai frumoasă de răbdare, izvorită din nădejde. Nimic nu mai poate despărți de Dumnezeu pe acela care și-a pus încrederea în El (Rom. 8 v. 38—39). Unul ca acela se laudă în suferință, știind că suferința lucrează răbdare, iar răbdarea naște curățire și răsplată (Rom. 5 v. 3—4; 15 v. 4). c) **Rădăna** pentru cele cerești încălzește inima cea plină de nădejde. Ea neîncetat nizuește spre: sfințenie (curățire de păcat), fapte bune, rugăciune, și luptă pentru cre-

dință, pentru Evanghelie și slava lui Dumnezeu (Mt. 11 v. 12; I. Cor. 9 v. 11).

Impotriva nădejzii creștine putem păcătui în 2 feluri: deoparte pierzându-ne încrederea în Dumnezeu și de altă parte încrezându-ne peste măsură în milostivirea Lui și din această pricină neingrijindu-ne de cele sufletești. Amândouă pot deveni păcate pricinuitoare de *moarte sufletească* (depărtarea harului dumnezeesc din noi; Mt. 12 v. 31—32; Efes. 4 v. 30).

Neîncrederea în Dumnezeu a făcut pe Moise să lovească de 2 ori cu toiagul în stâncă (Num. 20 v. 11), temându-se că nu va ajunge o singură lovitură. Neîncrederea în bunătatea și milostivirea lui Dumnezeu au adus pe Cain (Fac. 4 v. 13) și Iuda (Mt. 27 v. 5) la *desnădăjduire* și la luarea vieții.

Prea marea încredere în bunătatea și milostivirea lui Dumnezeu face pe unii să păcătuiască fără încetare și să amâne pocăința. La fel de păgubitoare pentru suflet este și prea marea încredere în putința de a ne mântui numai prin faptele noastre cele bune, fără ajutorul harului lui Dumnezeu (Efes. 2 v. 8).

Tăria nădejzii este măsura vieții noastre religioase.

„Nădejdea care se vede nu mai e nădejde. Cum ar nădăjdui cineva ceea ce vede?” (Rom 8 v. 24).

„Bucurați-vă cu bucuria nădejzii” (Rom. 12 v. 12).

„Fiecare din voi să arate aceeași râvnă, spre adevărarea nădejzii, până la sfârșit. Ca să nu fiți târzielnici, ci următori ai celor ce, prin credință și îndelungă răbdare, s'au făcut moștenitori făgăduințelor” (Evr. 6 v. 11—12).

„Sufăr toate, dar nu mă rușinez, că știu cui am crezut și sunt încredințat că puternic este să păzească odorul meu până la ziua cea mare” (II. Tim. 1 v. 12).

Informațiuni

■ **I. P. S. S. Patriarhul Nicodim** a adresat credincioșilor și luptătorilor de pe fronturi o pastorală plină de îndemnuri creștinești și de avânturi patriotice. În aceste vremuri mari de lupte istorice toți să-și împlinescă datoria cu toată sfințenia, și cei de pe frontul războiului sfânt și cei de pe frontul muncii de acasă.

■ **Secțiile unite** ale Veneratului Consiliu Eparhial din Arad au ținut ședință plenară sub președinția P. S. S. Părintelui Episcop Andrei, Marți în 15 Iulie 1941. După rugăciunea „Impă-

rate ceresc”, P. Sfinția Sa apreciază activitatea P. C. S. Prot. Șt. Bogdan din Hălmagiu ales membru onorar supleant în secția culturală a Ven. Consiliu Eparhial, care apoi depune legiuitul jurământ.

Trecându-se la ordinea zilei se face promulgarea concluzelor Adunării Eparhiale din acest an și se repartizează secretariatului și secțiilor Ven. Consiliu Eparhial spre executare.

Se ia apoi în dezbateră chestia pădurilor eparhiale și a mănăstirilor înzestrate, și decretul-lege din 23 Iunie 1941, care trece administrarea lor dela Eparhie la Eforia centrală a Bisericii. P. Sfinția Sa Părintele Episcop face asupra problemei o documentată dare de seamă. Arată că din 1925 Eparhiile au primit dela Stat pentru *cheltuelile materiale* (birou, încălzit, luminat, reparări, etc.) câte 300 hectare de pădure, iar mănăstirile la fel din 1938 au primit câte 100—200—300 hectare pădure pentru a-și putea împlini rosturile altruiste pentru care sunt zidite. Mănăstirea Bodrog din venitele pădurii a dat burse pentru studenții Academiei Teologice, a întreținut școala de vagabonzi și atelierul de sculptură dela mănăstire, pe lângă cheltuelile pentru trebuințele diverse ale mănăstirii. Administrarea, adică paza, tăierea, plantarea, licitațiile lemnului din păduri, s'au făcut de către organele de Stat și după legile Statului, așa încât este de neînțeles care este țâlcul cu care s'a dat noul decret-lege, într'o vreme când purtăm sub semnul crucii un războiu sfânt împotriva bolșevismului. Biserica poate să-și administreze și singură averile, fără tutelă, cu atât mai mult cu cât dreptul acesta îl are fiecare așezământ public și fiecare primărie rurală.

Consiliul plenar a hotărât să se protesteze energic la forurile în drept împotriva decretului amintit, și în caz că protestul nu va avea rezultatul dorit, biserica mai bucuros renunță la păduri, decât să fie umilită.

De asemenea, luându-se la cunoștință că toate piețele și târgurile săptămânale, în urma unei dispoziții recente, se țin Duminică și astfel se calcă repausul duminical și sfințenia sărbătorilor, Veneratul Consiliu a hotărât a se face demersurile cuvenite ca dispoziția aceasta să fie anulată de urgență. Duminică este ziua Domnului, nu zi de comerț.

După ședința plenară s'a ținut ședința secției adm. bisericesti a Ven. Consiliu Eparhial în care, între alte hotărâri, s'au numit la parohia Budești diaconul Gh. Lițiu colaborator la revista „Biserica și Școala” și la parohia Șoimuș-Buceava dl Coriolan Roxin absolvent de teologie.

■ **Asociația creștină a femeilor**, filiala Arad, de sub președinția d-nei Eli Dr. Popovici, a

deschis Marți în 15 Iulie 1941, în pavilionul Gloriei din parcul Eminescu, o cantină pentru funcționarii publici. La inaugurare au luat parte toți șefii autorităților locale, în frunte cu P. S. S. Părintele Episcop Andrei, d-nii col. V. Mihailescu prefectul județului, Dr. C. Radu primarul Municipiului, Dr. M. Mărcuș etc. După stropirea localului cu aghiasmă au vorbit: P. C. Prot. F. Codreanu, dl Dr. C. Radu și d-na Eli Dr. Popovici, care au arătat în cuvinte alese rostul social-creștin al cantinei ce se inaugurează cu binecuvântarea lui Dumnezeu și cu concursul oamenilor de bine.

■ **Pentru absolventele Școlilor Normale** din toată țara s'a deschis la Arad, Miercuri în 16 Iulie 1941, un curs de 30—35 zile, în care li se vor preda cunoștințe teoretice și practice pentru îngrijirea sănătății copiilor. La deschiderea festivă din sala Palatului Cultural au fost de față capii autorităților locale. După serviciul divin, oficiat de Prot. F. Codreanu și Il. Felea, au vorbit P. S. S. Părintele Episcop Andrei, primarul dl Dr. C. Radu și directoara cursurilor d-na Dr. V. Șeicaru. P. Sfinția Sa a spus că grija de sănătatea copiilor este o dovadă a iubirii aproapelui, care-i suprema virtute creștină. Cine grijește de un suflet are în față un înger, cine grijește de un corp are în față un animal, cine grijește de amândouă are în față omul făcut după chipul și asemănarea lui Dumnezeu.

Grija de zestrea biologică a națiunii este o mare datorie a vremilor noastre, a spus dl Dr. C. Radu, deoarece războiul actual ne-a dovedit că popoarele care nu au suficientă forță biologică, sunt învinse și lăse în urmă, de către popoarele în viața cărora primează capitalul biologic uman.

D-na Șeicaru în calitate de medic școlar face constatarea că unii învățători în școală bruschează pe unii copii când sunt somnoroși uneori și neatenți, fără să-și dea seama că ei atunci pot fi flămânzi, cu febră, sau bolnavi într'un fel sau altul. De aci grija și atenția deosebită ce trebuie să o aibă învățătorimea față de sănătatea copiilor, și grija ce o are guvernul de a da învățătoarelor îndrumările sanitare necesare unei bune asigurări a sănătății poporului, prin cursuri ca cel deschis la Arad.

■ **Despre „Unitatea Europei“**, Părintele diacon N. Mladin, un publicist tânăr, talentat și foarte harnic, publică în ziarul „Țara“ din Sibiu un articol de fond, care pentru actualitatea, densitatea și ponderositatea lui îl reproducem în întregime:

„N'au trecut decât două decenii, de când uristoare negre profeșteau descurajant sfârșitul Europei: apusul civilizației europene. Se părea că nu mai e nici un orizont de salvare, că toate încercările sunt inutile: scadența morții era prea aproape, umbrele ei prea evidente. Se părea că spiritul european a dat umanității tot ceea ce avea de dat: civilizația era o formă goală de conținut, nici un dub unitar și viu nu mai domina peste neamurile Europei. Trist și descurajant.

Și iată profețiile s'au dovedit false: Europa n'a murit. Sufletul ei de veacuri trăiește, e viu, renaște la o nouă viață. Dovadă este această impresionantă unitate, această

solidaritate, care leagă națiunile într'un singur front împotriva dușmanului comun: bolșevismul. Desigur dacă bolșevismul ar fi invadat pretutindeni, urstioarele morții n'ar fi fost desmințite: dominațiunea comunistă ar fi însemnat nu numai dărâmarea bisericilor, ci și alungarea civilizației și adâncirea Europei în bezna barbariei. Căci omul fără Dumnezeu este o fiară, e dominat de instincte destructive și patimi dizolvante. Omenia este o picătură de lumină din bunătatea divină sălășluită în inima omului. Dumnezeu este punctul divin-mediu al existenței umane și al civilizației; fără Dumnezeu nu există nici cultură, nici civilizație, nici omenie. Fără Dumnezeu, viața omenească e o imposibilitate: omul e înlocuit cu fiara, virtutea cu sălbătăcia, iubirea cu ura, disciplina morală cu bestialitatea. Comunismul ar fi fost piatra de mormânt peste civilizația Europei. Dacă Europa a găsit destule energii ca să se unească, să se ridice și să lupte solidar împotriva dușmanului comun, e acesta un semn că sufletul ei nu este ruinat, că civilizația ei nu este o simplă amintire din alte vremi lipsite de orice putere, că zăcămintele ei creatoare nu s'au epuizat. Criza a fost adâncă, sfârșitul n'a fost departe. Diagnosticul boalei: democrație atec, francmasonerie anti creștină. Înălțurarea creștinismului din viața Europei, însemnează moartea spiritului european. Dar dubul acesta încă este viu: dela cruciate, până astăzi, Europa n'a cunoscut o mai impresionantă solidaritate. E un singur suflet, o singură nădejde.

Concluzia? Spiritul unitar al Europei îl constituie dubul creștin. Numai sub flămura creștinismului Europa este una, popoarele ei pot fi solidare adâncirea acestui dub este drumul firesc spre unitatea Europei, drumul firesc spre renașterea civilizației europene. În afara lui, Europa n'are unitate de destin: se sfarmă sub apăsarea veacurilor“.

■ **In New-York**, după o statistică oficială a autorităților municipale, sunt 438 biserici catolice, 190 temple protestante și 1000 sinagoge. La 628 biserici creștine, 1000 sinagoge.

Cifrele acestea arată că New-Yorkul este cel mai jidovit oraș din lume.

Nr. 3429/1941.

Concurs

Se publică concurs *din oficiu* cu termen de 15 zile, socotite dela prima apariție în organul eparhial „Biserica și Școala“, pentru îndeplinirea parohiilor:

I. Târnova I. protopopiatul Șiria.

Venite:

1. Sesia parohială 32 jugh.
2. Birul și stolele legale.
3. Salarul dela Stat.

Parohia este de *clasa I (prima)*.

II. Colonia Gurba protopopiatul Ineu.

Venite:

1. Sesia parohială 32 jugh.
2. Stolele legale.
3. Salarul dela Stat.

Parohia este de *clasa III (treia)*.

III. Neagra protopopiatul Buteni.

Venite:

1. Sesia parohială 25 jugh.
2. Stolele legale și birul parohial.
3. Salarul dela Stat.

Parohia este de *clasa III (treia)*.

Se publică concurs, cu *salarul dela Stat*, pentru următoarele parohii:

1. Monoroștia ,	protopopiatul Radna,
2. Pârnești	" "
3. Seliște	" "
4. Stejar	" "
5. Leasa	" Hălmațiu.
6. Pleșcuța	" Gurahonț.
7. Cînteiu II.	" Chișineu.
8. Nadăș II.	" Șiria.

Cererile de concurs, însoțite de actele necesare, se vor înainta Consiliului Eparhial din Arad. Preoții numiți la vreuna din aceste parohii, vor plăti impozitele după beneficiul preoțesc din al lor.

Arad, din ședința Consiliului Eparhial dela 15 Iulie 1941.

† **Andrei**
Episcop.

Traian Cibian
consilier referent eparhial.

Nr. 2981/1941.

Se publică concurs pentru întregirea postului de *impiegat cl. II* la Cancelaria Episcopiei ort. române din loc.

Reflectanții la acest post trebuie să întrunească toate condițiile cerute de Statutul funcționarilor publici, aplicabile funcționarilor bisericesti, precum și condițiile legilor și regulamentelor bisericesti în vigoare și să fie ort. român.

La cererile concursuale se vor anexa următoarele acte:

1. Certificat de cetățenie;
2. Extras de naștere dela oficiul stării civile și extras de botez;
3. Extras din matricula stării civile, dacă candidatul este căsătorit;
4. Extrase din matricula stării civile pentru cei născuți, dacă candidatul are copii;
5. Certificat de moralitate, dovedind că candidatul are purtare morală bună, că n'a fost condamnat pentru infracțiuni împotriva ordinii publice și siguranței Statului și că nu a fost destituit, sau pus în disponibilitate din alt serviciu public;
6. Certificat școlar din care să reiasă că este licențiat în teologie sau cel puțin absolvent al unei Academii teologice;
7. Certificate de serviciu;
8. Act despre situația militară;
9. Certificat medical eliberat de un medic oficial și

10. De la rație de avere a candidatului, a soției și a copiilor săi.

Având în vedere dispoziția Ministerului Culturii Naționale și al Cultelor, Direcțiunea Cultelor Nr. 11076/1941 la acest post numai cleric refugiat poate reflecta.

Cererile concursuale se vor înainta Consiliului Eparhial până la 31 Iulie a. c., concurenții având a se supune unui examen, pe baza căruia pot fi numiți, conform Regulamentului pentru întregirea funcțiilor administrative ale Episcopiei.

Data ținerii concursului se va comunica la timp celor cari au înaintat cereri concursuale.

Arad, din ședința Consiliului Eparhial dela 19 Iulie 1941.

1—3

Consiliul Eparhial

Școala Normală ort. rom. „Dimitrie Țichindeal“ din Arad caută *un om de serviciu la ferma școlai*, care să fie priceput la îngrijirea cailor și la toate lucrările câmpului. Va avea un salar dela stat de lei 1.600 și întreaga întreținere.

Spre a fi numit trebuie să se adreseze direcțiunii școlai, prezentând următoarele acte:

1. Certificat de absolvirea a cel puțin 4 clase primare.
2. Extrasul de naștere.
3. Certificat de naționalitate.
4. Dovadă despre satisfacerea serviciului militar.
5. Recomandarea oficiului parohial, că îl cunoaște că are bună reputație în comună și nu are vicii (alcoolism etc.)

Solicitorul să nu aibă vârsta mai mare de 35 ani.

Nr. 3167/1941.

Direcțiunea.

Pentru îndeplinirea parohiei *Paulian*, protopopiatul Buteni, decretată vacantă de Consiliul Eparhial, se publică concurs *din oficiu* cu termen de *30 de zile*, socotite dela prima apariție a prezentului concurs în organul oficial „Biserica și Școala“.

Venite:

1. Sesiunea parohială în întindere de 24 jug. cad.
2. Casa parohială cu supraedificate,
3. Stolele legale și birul legal,
4. Salarul dela Stat.

Parohia este de *clasa II (doua)*.

Cererile de concurs însoțite de actele necesare, sunt a se înainta Consiliului Eparhial ort. rom. din Arad, în termenul concursual.

Preotul numit va plăti toate impozitele după beneficiul său.

Arad, din ședința Consiliului Eparhial dela 12 Iunie 1941.

† **ANDREI**
Episcop.

Traian Cibian
consilier ref. eparhial

3—3

Nr. 3174/1941.

Se publică concurs din *oficiu*, cu termen de *30 zile*, socotite dela prima apariție a prezentului concurs în organul eparhial „Biserica și Școala“, pentru îndeplinirea postului al *doilea* de preot al *Catedralei* ort. rom. din Arad.

Candidații vor trebui să aibe *licența* în teologie. Ca beneficiu va avea salarul înscris în bugetul Statului.

Cererile de concurs se vor înainta, în termenul concursual, Veneratului Consiliu Eparhial ort. rom. din Arad.

Arad, din ședința Consiliului Eparhial dela 12 Iunie 1941.

† **ANDREI**
Episcop.

Traian Cibian
consilier ref. eparhial

3—3

Aviz

Prea Cucernicii Preoți sunt rugați a achita până la data de 20 crt. costul cărților de religie, a catehismului, precum și a materialului de colportaj vândut, iar restul nevândut să ne fie returnat până la data de mai sus.

Librăria Diecezană Arad